

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2005. március 1-je *

A T-185/03. sz. ügyben,

Vincenzo Fusco (lakóhelye: Sarmeola di Rubano [Olaszország], képviseli: B. Saguatti ügyvéd)

felperesnek

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)** (képviselek: O. Montalto és P. Bullock, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

a másik fél az OHIM fellebbezési tanácsa előtti eljárásban, beavatkozó az Elsőfokú Bíróság előtt:

az **Antonio Fusco International SA Lussemburgo, succursale di Lugano** (székhelye: Lugano [Svájc], képviselik: M. Bosshard, S. Vereza és K. Muraro),

* Az eljárás nyelve: olasz.

az OHIM negyedik fellebbezési tanácsának 2003. március 17-én hozott (R 1023/2001-4. sz. ügy) határozata ellen benyújtott keresete tárgyában,

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA

(második tanács),

tagjai: J. Pirrung elnök, A. W. H. Meij és N. J. Forwood bírák,

hivatalvezető: B. Pastor hivatalvezető-helyettes,

tekintettel az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2003. május 27-én benyújtott keresetlevélre,

tekintettel az OHIM-nak az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2003. szeptember 17-én benyújtott válaszbeadványára,

tekintettel a beavatkozónak az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2003. szeptember 10-én benyújtott válaszbeadványára,

tekintettel a felperesnek az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2003. november 5-én benyújtott válaszára,

a 2004. június 22-i tárgyalást követően,

meghozta a következő

Ítéletet

Az eljárás előzményei

- 1 1998. január 21-én a felperes a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i, 40/94/EK módosított tanácsi rendelet (HL 1994. L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.) alapján közösségi védjegybejelentést nyújtott be a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalhoz (védjegyek és formatervezési minták) (a továbbiakban: OHIM).
- 2 A lajstromoztatni kívánt védjegy az ENZO FUSCO szómegjelölés volt.
- 3 A bejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás szerinti 3., 9., 18., 24. és 25. osztályba tartozó áruk vonatkozásában tették, az alábbi leírással:
  - 3. osztály: „szappanok; illatszerek, illóolajok, kozmetikai cikkek, hajmosó szerek; fogkrémek”;

- 9. osztály: „szemüvegek, szemüvegtokok”;
- 18. osztály: „bőr és bőrutánzatok, ezen anyagokból készült olyan termékek, amelyek nem tartoznak más osztályokba; állatbőrök és irhák; utazótáskák és bőröndök; hátizsákok és táskák; esernyők, napernyők és sétapálcák”;
- 24. osztály: „textíliák és textilárúk, amelyek nem tartoznak más osztályokba; ág- és asztalneműk; ”
- 25. osztály: „ruházati cikkek, cipők, kalapárúk.”

4 A bejelentést a *Közösségi Védjegyértesítő* 1999. január 11-i, 2/1999. számában hirdették meg.

5 1999. április 8-án a beavatkozó a 40/94 rendelet 42. cikke alapján felszólalt a bejelentett megjelölés lajstromozása ellen.

6 A felszólalási kérelem alátámasztására az ANTONIO FUSCO közösségi szövédjegyre hivatkozott, amelyet 1997. október 10-én nyújtottak be és 1999. március 8-án lajstromoztak.

7 Ezen korábbi védjegyet az alábbi termékek vonatkozásában lajstromozták:

- 3. osztály: „fehérítőkészítmények és egyéb, mosásra szolgáló anyagok; tisztító-, fényesítő-, súroló-, és csiszolószerek; szappanok; illatszerek, illóolajok, kozmetikai cikkek, hajmosó szerek; fogkrémek”;

- 9. osztály: „szemüvegek; tudományos célra szolgáló, tengerészeti, földmérő, villamos, fényképezeti, mozgóképi, optikai, súlymérő, egyéb mérő-, jelző-, ellenőrző (felügyeleti), életmentő és oktató berendezések és felszerelések; hangok vagy képek rögzítésére, továbbítására, másolására szolgáló készülékek; mágneses adathordozók; hanglemezek; automata elárusító berendezések és szerkezetek érmebedobással működő készülékekhez; regiszteres pénztárgépek; számológépek, adatfeldolgozó berendezések és számítógépek; tűzoltó készülékek”;

- 14. osztály: „nemesfémek és ötvözeteik, valamint az ilyen anyagokból készült, vagy ezekkel bevont termékek, amelyek nem tartoznak más osztályokba; ékszerek, drágakövek; órák és más időmérő eszközök”;

- 18. osztály: „bőr és bőrutánzatok, ezen anyagokból készült olyan termékek, amelyek nem tartoznak más osztályokba; állatbőrök és irhák; utazótáskák és bőröndök; esernyők, napernyők és sétatálcák; ostorok, hámok, nyerges és lószerszámok”;

- 20. osztály: „bútorok, tükrök, keretek; fából, parafából, nádból, gyékényből, fűzfavesszőből, szaruból, csontból, elefántcsontból, halcsontból, kagylóhéjból, ámbrából, gyöngyházból, tajtékból, és mindezek pótanyagaiból, vagy műanyagokból készült termékek, amelyek nem tartoznak más osztályokba”;

- 24. osztály: „textíliák és textilárúk, amelyek nem tartoznak más osztályokba; ágycsizmák és asztalneműk”;

- 25. osztály: „ruházati cikkek, cipők, kalapárúk”.

- 8 2001. szeptember 28-i határozatával a felszólalási osztály a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján elutasította a lajstromozás iránti kérelmet.
- 9 2001. december 5-én a felperes fellebbezést nyújtott be az OHIM-hoz a felszólalási osztály határozata ellen.
- 10 2003. március 17-i határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozat) az OHIM negyedik fellebbezési tanácsa elutasította a fellebbezést. A fellebbezési tanács lényegében úgy ítélte meg, hogy a valamennyi megjelölésben szereplő, Olaszországban sem ritkának, sem különösebben elterjedtnek nem tekinthető „Fusco” családnév egyénibb jelleget nyer a gyakori „Antonio” és „Enzo” keresztnévek mellett. A fellebbezési tanács úgy határozta meg a megjelölések között fennálló hasonlóság szintjét, hogy az nem csekély, nem is jelentős, hanem átlagos. Miután a megjelölésekkel ellátott termékek azonosak, a fellebbezési tanács azt a következtetést vonta le, hogy a „Fusco” szóelemnek a mindkét megjelölésben való jelenléte olyan természetű, hogy az összetéveszthetőséget eredményezhet a referenciaközön-ség tudatában.

A felek kérelmei

- 11 A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:
- elsődlegesen helyezze hatályon kívül a fellebbezési tanács megtámadott határozatát;
  - állapítsa meg, hogy a bejelentett ENZO FUSCO közösségi védjegy lajstromozható;

- másodlagosan, amennyiben az Elsőfokú Bíróság úgy ítéli meg, hogy a védjegyek összetéveszthetők, jelölje meg a határozat pontos területi hatályát;

- elsődlegesen határozzon arról, hogy a 40/94 rendelet 108. cikkében szabályozott átalakítási eljárásnak nincs akadálya, kivéve azokon a területeken, amelyeken az összetéveszthetőség kifejezett módon elismerést nyer;

- az OHIM-ot és a beavatkozót kötelezze a költségek viselésére, vagy, másodlagosan, rendelje el a költségek megtérítését.

12 A tárgyalás során a felperes elállt második és harmadik kereseti kérelmétől, amit az Elsőfokú Bíróság tudomásul vett. Elismerte továbbá, hogy a negyedik kereseti kérelem jövőbeni kérdésre vonatkozik, amelyet csak abban az esetben lehet feltenni, ha a keresetet elutasítják.

13 Az OHIM és a beavatkozó azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- utasítsa el a keresetet;

- a felperest kötelezze a költségek viselésére.

Indokolás

Az elfogadhatóságról

A felek érvei

- 14 A beavatkozó előadja, hogy a keresetlevélen szereplő ügyvédi aláírás és az eseti meghatalmazáson szereplő aláírás különböző. Továbbá a keresetlevél másolati példányai nem kerültek ellenjegyzésre valamely tagállam ügyvédi kamarájában bejegyzett ügyvéd által. Annak igazolására, hogy megvizsgálandó a felperes ügyvédje aláírásának valósága, a beavatkozó a tárgyaláson három grafológiai szakvéleményt tartalmazó dokumentumot nyújtott be az Elsőfokú Bírósághoz.

- 15 Válaszában – csakúgy, mint a tárgyalás során – a felperes ügyvédje megerősítette, hogy a keresetlevélen, valamint az eseti meghatalmazáson szereplő aláírások tőle származnak, az egyik olvasható és teljes formában, míg a másik szignó alakban. Ezen túl a felperes a válaszhoz mellékelte a keresetlevél hét, ügyvédje által ellenjegyzett példányát.

- 16 A felperes cáfolta, hogy a három grafikai szakvélemény később került volna benyújtásra. Az OHIM jelezte, hogy hajlandó osztani ezt az álláspontot.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

- 17 Miután a felperes ügyvédje megerősítette, hogy a keresetlevélen és az eseti meghatalmazáson szereplő aláírások is tőle származnak, és a grafológusok szakértői véleményeikben hangsúlyozták, hogy az általuk véleményezendő aláírásokról nem zárható ki, hogy ugyanattól a személytől származnának, az Elsőfokú Bíróság úgy véli, hogy nem lehet helyt adni a beavatkozó fél elfogadhatatlansági kifogásának, és ehhez az Elsőfokú Bíróságnak nem kell véleményt nyilvánítania a grafológiai szakvélemények benyújtásának megkésett vagy nem megkésett jellegéről.
- 18 Ami az ellenjegyzett másolatokat illeti, elégséges annyit megállapítani, hogy a felperes a keresetlevelet utóbb szabályossá tette.

A törlési kérelemről

A felek érvei

- 19 Törlési kérelme alátámasztására a felperes egyetlen jogalapra, a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésére hivatkozik.
- 20 A felek nem vitatják, hogy az ütköző megjelölésekkel ellátott termékek azonosak. Egyébiránt a felek kizárólag az olasz piacot veszik figyelembe.

- 21 A felperes lényegében arra hivatkozik, hogy a fellebbezési tanács hibásan alkalmazta az összetéveszthetőség értékelésére vonatkozó elveket.
- 22 A felperes először is azt kifogásolja, hogy a fellebbezési tanács hibásan alkalmazta azt az elvet, amely szerint az ütköző megjelölések összehasonlítását egységes és szintetikus módon, az általuk keltett együttes benyomás figyelembevételével kell elvégezni. Álláspontja szerint a fellebbezési tanács összehasonlító vizsgálatának középpontjában helytelenül kizárólag a „Fusco” elem állt.
- 23 Másodsorban a felperes úgy véli, hogy a fellebbezési tanács érvelését arra az előfeltevésre alapozta, amely szerint egy keresztnévből és egy családnévből álló védjegy esetében a domináns és megkülönböztető elem mindig a családnév. A felperes úgy véli, hogy e megjelölések értékelésének ugyanolyan elveken kell nyugodnia, mint amelyek a többi megjelölés összehasonlításánál irányadóak. A tárgyaláson a felperes német és spanyol bíróságok számos újabb ítéleteire hivatkozott, amelyekben a bíróságok úgy ítélték meg, hogy a mai átlagos fogyasztó *a priori* nem tekinti a családnévet domináns elemnek egy „keresztnév + családnév” összetételű védjegyben.
- 24 Harmadsorban a felperes arra hivatkozik, hogy a fellebbezési tanács a megtámadott határozatot pontatlan tényekre alapozta. Mindenekelőtt, ellentétben azzal, amit a fellebbezési tanács határozatában bemutatott, a „Fusco” családnév nem csekély mértékben, hanem közepes mértékben elterjedt. Ezt követően, ha igaz is, hogy az „Antonio” és „Enzo” keresztnévek gyakoriak Olaszországban, az az állítás sem állja meg kevésbé a helyét, hogy nagyon különböző keresztnevekről van szó. A felperes szerint a valamennyi szóban forgó megjelölésben szereplő családnév azonosságát gyengíti az „Enzo” és „Antonio” nevek közötti különbség, valamint az, hogy a „Fusco” családnév közepesen elterjedt Olaszországban.

- 25 Negyedsorban, a felperes álláspontja szerint a ruházati cikkek olasz fogyasztója különösen figyelmes és körültekintő, és tökéletesen képes arra, hogy az ütköző megjelölésekkel ellátott egyes termékeket két különböző tervezőnek tulajdonítsa anélkül, hogy eredetüket esetleg összetéveszthetné. A felperes vitatja a fellebbezési tanács következtetéseit, amelyek szerint az ilyesfajta megkülönböztetési képesség lehet esetleg az idők során szerzett gyakorlat eredménye, de *a priori* nem létezik.
- 26 Ötödsorban a fellebbezési tanács tévesen ítélte meg az érintett védjegyek ismertségének relevanciáját. Mindenekelőtt, a korábbi védjegy nem örvend semmiféle jó hírnévnek. A korábbi védjegy jó hírnevének hiányában az ütköző megjelölések között fennálló hasonlóság mértéke nem elég jelentős ahhoz, hogy meg lehessen állapítani az összetéveszthetőséget. A fellebbezési tanácsnak továbbá tekintetbe kellett volna vennie azt a tényt, hogy az „ENZO FUSCO” védjegy Olaszországban 1982 óta oltalom alatt áll, és hogy a felperes jegyzett tervező, aki több mint harminc éve gyakorolja tevékenységét.
- 27 Az OHIM válaszában arra az álláspontra helyezkedett, hogy a fellebbezési tanács helyesen alkalmazta az ütköző megjelölések összehasonlítására vonatkozó elveket. Hangsúlyozza különösen, hogy a „Fusco” családnév – a megtámadott határozatban kifejtett okoknál fogva – valamennyi megjelölés domináns eleme.
- 28 A beavatkozó szerint a családnév a személy családi állapotának legfőbb megkülönböztető eleme, és mint ilyet, a fogyasztó a „keresztnev+családnév” összetételű védjegy domináns elemeként fogja érzékelni. Ezen túl a beavatkozó úgy véli, hogy az ütköző védjegyekkel szembesülő fogyasztó azt hiheti, hogy a két védjegy jogosultja között családi kötelék áll fenn. A beavatkozó ezen álláspont alátámasztására olasz bíróságok hasonló tárgyban hozott különböző ítéleteire hivatkozik.

- 29 A szóban forgó megjelölések ismertségére vonatkozóan az OHIM és a beavatkozó álláspontja lényegében az, hogy a felperes által felhozott érvek nem használhatók.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

- 30 A 40/94 rendeletnek a korábbi védjegy jogosultja felszólalásáról szóló 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében a korábbi védjegy jogosultjának felszólalása alapján a megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha azt azon a területen, ahol a korábbi védjegy oltalom alatt áll, a fogyasztók összetéveszthetik a korábbi védjeggyel való azonossága vagy hasonlósága, valamint az érintett áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt; az összetéveszthetőség magában foglalja azt az esetet is, ha a fogyasztók a megjelölést gondolati képzettársítás (asszociáció) útján kapcsolhatják a korábbi védjegyhez.
- 31 Az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében összetéveszthetőség áll fenn, ha a vásárlóközönség azt hiheti, hogy a szóban forgó termékek vagy szolgáltatások ugyanattól a vállalkozástól vagy gazdaságilag egymással kapcsolatban álló vállalkozásoktól származnak.
- 32 Ugyanezen ítélkezési gyakorlat értelmében az összetéveszthetőséget átfogóan kell értékelni az alapján, hogy az érintett vásárlóközönség milyen képet alkot a megjelölésről és a szóban forgó árukról vagy szolgáltatásokról, és figyelembe kell venni valamennyi, a jelen ügyre jellemző tényezőt, különösen a megjelölések és a megjelölt áruk vagy szolgáltatások hasonlósága közötti kölcsönös függőséget (lásd az Elsőfokú Bíróság T-162/01. sz., Laboratorios RTB kontra OHIM – Giorgio Beverly Hills [GIORGIO BEVERLY HILLS] ügyben 2003. július 9-én hozott ítéletének [EBHT 2003., II-2821. o.] 31-33. pontját és a hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

– A célközönségről

- 33 Jelen ügyben a korábbi védjegy közösségi védjegy. Ebből következően az a terület, ahol a korábbi védjegy oltalom alatt áll, az Európai Közösség területe. Ugyanakkor a közösségi védjegynek a 40/94 rendelet 1. cikke (2) bekezdésében szabályozott egységes jellegéből következik, hogy a korábbi közösségi védjegy valamennyi tagállam területén azonos védelmet élvez. A korábbi közösségi védjegyek alapján tehát fel lehet szólalni valamennyi későbbi, a védelmüket érintő védjegybejelentéssel szemben, akár a Közösség területe egy részének fogyasztóiban keltett képre alapozva. Ebből következően a 40/94 rendelet 7. cikkének (2) bekezdésében szentesített elv, amely szerint a védjegy lajstromozásának elutasításához elegendő, hogy a feltétlen kizáró ok csak a Közösség egy részében álljon fenn, ennek megfelelően ugyanígy alkalmazandó a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti viszonylagos kizáró ok esetén is.
- 34 Noha a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 15. pontjában „közösségi fogyasztóra” utal, az ezt követő érvelés egészéből kiderül, hogy csupán az olasz piacot tanulmányozta. Így a megtámadott határozat 20. pontjában a „Fusco” családnév olasz területen való elterjedtségére vonatkozó statisztikákra hivatkozik. E határozat 22. pontjában azt vizsgálja, hogy az „olasz fogyasztó” miként érzékeli a korábbi védjegyet. A szövegkörnyezetből kiderül, hogy a megtámadott határozat 23. pontja, noha nem szerepel benne kifejezett utalás az olasz piacra, kizárólag az olasz fogyasztókban keltett képet veszi figyelembe. Valójában ez a pont párhuzamos okfejtést tartalmaz az előző pontban szereplővel, amely viszont kifejezetten az olasz piacra utal.
- 35 Ezenfelül a felek által bemutatott érvek kizárólag az olasz területet veszik figyelembe.

- 36 Ebből következően a megtámadott határozat vizsgálatát az olasz fogyasztó tudatában fennálló összetévesztés veszélyére kell korlátozni.
- 37 Sem a fellebbezési tanács, sem az OHIM felszólalási osztálya nem foglalt állást kifejezetten az érintett vásárlóközönség összetételéről. Ugyanakkor a felszólalási osztály határozatából kiderül, hogy az összetéveszthetőség értékelésekor szokásosan tájékozott, ésszerűen figyelmes és körültekintő, átlagos fogyasztót vett alapul. A fellebbezési tanács hallgatólagosan jóváhagyta ezt az álláspontot anélkül, hogy a felperes vagy a beavatkozó azt kétségbe vonta volna.
- 38 Ebből következőleg az Elsőfokú Bíróságnak az átlagos, nem szakavatott olasz fogyasztó szemszögéből kell az összetéveszthetőséget értékelnie.

– A termékek hasonlóságáról

- 39 A felek nem vitatták a fellebbezési tanács azon következtetését, amely szerint a szóban forgó védjegyekkel ellátott termékek azonosak. Ezáltal az Elsőfokú Bíróság álláspontja szerint ebből az előfeltevésekből kell kiindulni.

– A megjelölések hasonlóságáról

- 40 A felek egyetértenek abban, hogy az olasz fogyasztó a megjelöléseket azonos szerkezetű, egy keresztnévből és az azt követő családnévből álló („keresztnév + családnév”) megjelöléseként érzékeli.

- 41 Az ütköző megjelölések a „Fusco” név jelenlétének köszönhetően mind vizuálisan, mind hangzásban hasonlítanak egymásra. Ugyanakkor az e nevet megelőző, vagyis az „Antonio” és „Enzo” (amely a Vincenzo név kicsinyítő képzős változata) keresztnévben, különböznek egymástól. A felek egyetértenek abban, hogy e keresztnév sem vizuálisan, sem hangzásban nem hasonlítanak egymásra.
- 42 Az Elsőfokú Bíróság úgy véli, hogy fogalmi szinten a fogyasztó abból a tényből, hogy a két keresztnév különbözik egymástól, általában azt a következtetést vonja le, hogy az „Enzo Fusco”, illetve az „Antonio Fusco” szavak két különböző személyt jelölnek. A felek továbbá egyetértenek abban, hogy a megjelölések nem állnak semmiféle szemantikai kapcsolatban az őket hordozó termékekkel, a fogyasztók inkább tulajdonnevekként érzékelik azokat.
- 43 A fellebbezési tanács úgy véli, hogy a „Fusco” név a két megjelölés domináns és meghatározó eleme, egyrészt mivel családnévről van szó, másrészt mivel a név nem különösebben elterjedt Olaszországban, és harmadsorban pedig mivel sem az „Antonio”, sem az „Enzo” név nem szokatlan Olaszországban.
- 44 A jogvita középpontjában tehát az a kérdés áll, hogy jelen ügyben az egymástól különböző keresztnév jelenléte elégséges-e ahhoz, hogy kizárható legyen az összetéveszthetőség az olasz fogyasztó tudatában, amely álláspontot a felperes képviseli, vagy ezzel ellenkezőleg, a szóban forgó megjelölésekben a „Fusco” szó a domináns elem, és mint ilyen, a fogyasztó észlelésében és emlékezetében alárendeli és elhomályosítja az „Enzo” és „Antonio” nevek jelenlétét, amelyek viszont teljességgel különböznek egymástól.
- 45 Bevezetéképpen emlékeztetni kell arra, hogy a 40/94 rendelet 4. cikke úgy rendelkezik, hogy közösségi védjegyoltalom tárgya lehet minden grafikailag ábrázolható megjelölés, beleértve a személyneveket is. E rendelet lajstromozást

kizáró viszonylagos okokra vonatkozó 7. és 8. cikke nem tesz különbséget a különböző jellegű megjelölések között. Az e megjelölések között a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében fennálló összetéveszthetőség értékelését tehát ugyanazon elvek alapján kell elvégezni, mint az egyéb megjelölések vonatkozásában. Ez egyáltalában nem zárja ki, hogy az a tény, hogy valamely megjelölés egy személynévből áll, befolyásolhatja azt, hogy az érintett közönség azt miként érzékeli.

- 46 Ahogyan az állandó ítélkezési gyakorlatból is kitűnik, az összetéveszthetőség átfogó mérlegelésénél az ütköző megjelölések vizuális, hangzásbeli és fogalmi hasonlósága tekintetében az ezek által keltett együttes benyomást kell alapul venni, különösen a megkülönböztető és domináns jegyeik figyelembevételével. (lásd az Elsőfokú Bíróság T-292/01. sz., Phillips-Van Heusen/OHIM – Pash Textilvertrieb und Einzelhandel [BASS] ügyben 2003. október 14-én hozott ítéletének [EBHT 2003., II-4335. o.] 47. pontját, valamint a hivatkozott ítélkezési gyakorlatot). A fogyasztónak ritkán adódik arra lehetősége, hogy a különböző védjegyeket közvetlenül összehasonlítsa, így kénytelen az azokról alkotott tökéletlen emlékképre hagyatkozni (e vonatkozásban lásd az Elsőfokú Bíróság C-342/97. sz., Lloyd Schuhfabrik Meyer ügyben 1999. június 22-én hozott ítéletének [EBHT 1999., I-3819. o.] 26. pontját). Általában a megjelölés domináns és megkülönböztető elemeit a legkönnyebb megjegyezni (lásd e tekintetben az Elsőfokú Bíróság T-104/01. sz., Oberhauser kontra OHIM – Petit Liberto [Fifties] ügyben 2002. október 23-án hozott ítéletének [EBHT 2002., II-4359. o.] 47. és 48. pontját). Azonban az, hogy a megjelölés által keltett benyomásokat együttesen kell értékelni, nem zárja ki, hogy a domináns elemek meghatározása végett valamennyi alkotórész megvizsgálásra kerüljön.
- 47 Ebből következően a fellebbezési tanács nem sértette meg az ítélkezési gyakorlat által szentesített elveket, amikor egyrészt az ütköző megjelölések hasonló és különböző elemeit kereste, másrészt pedig azt, hogy létezik-e olyan domináns elem, amelyet a fogyasztó könnyebben megjegyezhet.
- 48 Mindazonáltal részletesebben meg kell vizsgálni, hogy helytálló-e a fellebbezési tanács álláspontja, amely szerint a „Fusco” családnév a szóban forgó megjelölések domináns eleme.

- 49 E vonatkozásban mindenekelőtt meg kell állapítani, hogy első ránézésre a szóban forgó két megjelölésben a „Fusco” szó nem emelkedik ki sem vizuális téren, sem hangzásban. A korábbi védjegy esetében az „Antonio” keresztnév a megjelölés elején szerepel. Ezenfelül ez a szó mind vizuálisan, mind hangzásban hosszabb, mint az ezt követő „Fusco” szó. A bejelentett megjelölés elején szereplő „Enzo” keresztnév vizuálisan kissé rövidebb, mint a „Fusco” szó, míg hangzásban a kétszótagos „Enzo” és „Fusco” szavak egyforma hosszúságúak.
- 50 Az OHIM és a beavatkozó a fellebbezési tanács megtámadott határozata nyomán ugyanakkor úgy véli, hogy egy keresztnévből és családnévből álló megjelölésben ez utóbbi nyújtja a védjegy megkülönböztető képességét, vagyis ez a domináns elem, hacsak nem egy nagyon elterjedt családnévről van szó, amelynek ebből következően nyilvánvalóan kisebb a megkülönböztető képessége.
- 51 Az Elsőfokú Bíróság mindenekelőtt megállapítja, hogy egyik fél sem vonta kétségbe a fellebbezési tanács értékelését, amely szerint a vásárlóközönség sem az „Enzo”, sem pedig az „Antonio” keresztnévet nem úgy érzékeli, mint amely fontosabb, jellegzetesebb vagy meghatározóbb lenne a „Fusco” szónál.
- 52 Továbbá meg kell állapítani, hogy a nevekből álló megjelölések által keltett kép az Európai Közösség egyes országaiban változhat. Arra a kérdésre, hogy valamely meghatározott országban az érintett vásárlóközönség általában a családnévnek vagy a keresztnévnek tulajdonít-e megkülönböztető képességet, az adott ország ítélkezési gyakorlata szolgálhat hasznos útmutatással, noha közösségi fórumok előtt ez nem bír kötelező erővel.

- 53 Jelen ügyben a szóban forgó megjelölések olasz vásárlóközönségben keltett képét kell tekintetbe venni. E vonatkozásban az Elsőfokú Bíróság megjegyzi, ahogyan arra a beavatkozó is rámutatott, hogy az olasz ítélkezési gyakorlat egy keresztnévből és családnévből álló megjelölés magvának általában a családnévet tekinti. Ezenfelül egyik fél sem vitatja, hogy a „Fusco” név nem tartozik Olaszország legelterjedtebb családnévei közé.
- 54 Ilyen körülmények között az Elsőfokú Bíróság úgy véli, hogy jelen ügyben nem kell a fellebbezési tanács – felszólalási osztály által is elfogadott – értékelését kétségbe vonni, amelynek értelmében általános szabály szerint az olasz fogyasztó nagyobb megkülönböztető képességet tulajdonít a családnévnek, mint a szóban forgó védjegyekben szereplő keresztnévnek.
- 55 Ebből következően az Elsőfokú Bíróság úgy véli, hogy a szóban forgó megjelölések bizonyos hasonlóságot mutatnak azon ténynél fogva, hogy legjellemzőbb elemük azonos. A megjelölésekben szereplő többi elem, vagyis az „Antonio” és „Enzo” keresztnévek között viszont semmiképp nem áll fenn sem csekély, sem jelentős hasonlóság.

– Az összetéveszthetőségről

- 56 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az összetéveszthetőség bizonyos kölcsönös függőséget tételez fel a figyelembe vett tényezők, különösen a védjegyek és a megjelölt áruk vagy szolgáltatások hasonlósága között. Így a megjelölt áruk vagy szolgáltatások kisebb mértékű hasonlóságát ellensúlyozhatja a védjegyek közötti hasonlóság magasabb foka (lásd értelemszerűen a Bíróság C-39/97. sz. Canon-ügyben 1998. szeptember 29-én hozott ítéletének [EBHT 1998., I-5507. o.] 17. pontját és a 40/94 rendelet alkalmazásának vonatkozásában a GIORGIO

BEVERLY HILLS ítélet [hivatkozás fent] 32. pontját). Ugyanezen ítélkezési gyakorlat szerint az összetéveszthetőség annál nagyobb mértékű, minél jelentősebb a korábbi védjegy megkülönböztető képessége (lásd értelemszerűen a Bíróság C-251/95. sz. SABEL-ügyben 1997. november 11-én hozott ítéletének [EBHT 1997., I-6191.o.] 24. pontját, a Canon-ítélet [hivatkozás fent] 18. pontját és a Lloyd Schuhfabrik Meyer ítélet [hivatkozás fent] 20. pontját).

57 Jelen ügyben a felperes elsőként arra hivatkozik, hogy a célközönség a szóban forgó termékek vásárlása során különösen figyelmes.

58 E tekintetben az ítélkezési gyakorlat azt mutatja, hogy a fogyasztó figyelmének szintje változhat a szóban forgó termékek vagy szolgáltatások kategóriájának függvényében (lásd értelemszerűen a Lloyd Schuhfabrik Meyer ítélet [hivatkozás fent] 26. pontját). Ugyanakkor, ahogyan azt az OHIM helyesen állapította meg, nem elegendő, hogy a felperes általános módon és anélkül, hogy e megállapítást részletesen kifejtene vagy bizonyítékokkal támasztaná alá, kijelenti, hogy a szóban forgó termékek fogyasztóinak figyelmi szintje jelentős. Következésképpen a felperes álláspontjának, amely szerint a célfogyasztó különösen figyelmes, nem adható hely.

59 A felperes másodsorban úgy véli, hogy a fellebbezési tanácsnak tekintetbe kellett volna vennie azt a tényt, hogy a korábbi védjegy nem örvend semmiféle jó hírnévnek.

60 Az Elsőfokú Bíróság megállapítja, hogy a beavatkozó nem állítja, hogy a korábbi védjegy az olasz piacon való ismertségének köszönhetően jelentős megkülönböztető képességgel rendelkezik. Mindazonáltal az OHIM és a beavatkozó helyesen mutatják be, hogy a felperes félreérti a korábbi védjegy jó hírnevének esetleges hiányából származó következményeket, amikor azt állítja, hogy a korábbi védjegy ez esetben csupán csekély védelmet élvez. Hiszen a korábbi védjegy benne rejlő tulajdonságai-ból vagy jó hírnevéből eredő megkülönböztető képességét annak értékelése során kell számításba venni, hogy a két védjeggyel ellátott termékek vagy szolgáltatások közötti hasonlóság elégséges-e ahhoz, hogy fennálljon az összetéveszthetőség (lásd a Canon-ítélet [hivatkozás fent] 18. és 24. pontját). Ugyanakkor a jó hírnév megléte nem előzetes feltétele a korábbi jogi oltalomnak.

- 61 Harmadsorban a felperes úgy véli, hogy a fellebbezési tanácsnak tekintetbe kellett volna vennie azt a tényt, hogy az ENZO FUSCO védjegy Olaszországban 1982 óta oltalom alatt áll, illetve hogy a felperes jegyzett tervező több mint harminc éve.
- 62 Ezzel kapcsolatban a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 18. pontjában rámutatott, hogy az ENZO FUSCO védjegy vonatkozó jogainak Olaszországban 1982-ben történő megszerzése nem bír gyakorlati relevanciával a jogvita kimenetele szempontjából, mivel csupán a két szóban forgó közösségi védjegyet kell tekintetbe venni.
- 63 Ezt az állítást helyben kell hagyni. Ha a felperes jogosultja egy, az ANTONIO FUSCO védjegynél korábbi közösségi védjegynek, amely legalábbis alapján véve azonos a bejelentett védjeggyel, az ő feladata, amennyiben megalapozottnak hiszi és szándékában áll, hogy felszólalási vagy törlési eljárás útján, vagy esetleg a 40/94 rendelet 106. cikkében szabályozottak keretében az illetékes nemzeti bíróság előtt keressen védelmet. Ugyanakkor, amíg az ANTONIO FUSCO korábbi közösségi védjegy oltalmat élvez, valamely ennél korábbi nemzeti lajstromozás nem döntő a közösségi védjegy elleni felszólalás keretében, még akkor sem, ha a bejelentett közösségi védjegy azonos a felperesnek az ütköző közösségi védjegynél korábbi nemzeti védjeggyel (lásd e tekintetben a korábbi védjegy lajstromozása feltétlen kizáró okának vonatkozásában, az Elsőfokú Bíróság T-6/01. sz., Matratzen Concord kontra OHIM – Hukla Germany [MATRATZEN] ügyben 2002. október 23-án hozott ítéletének [EBHT 2002., II-4335. o.] 55. pontját).
- 64 Amennyiben a felperes érvelése annak bemutatására irányul, hogy a korábbi közösségi védjegy megkülönböztető képességét csökkentette az a tény, hogy ez, valamint az állítólag 1982 óta oltalom alatt álló ENZO FUSCO olasz védjegy békésen létezett egymás mellett, meg kell állapítani, hogy, még ha elfogadnánk is ezt az álláspontot, a két védjegy egymás melletti létezésének ideje túlságosan rövid volt ahhoz, hogy befolyásolhassák az olasz fogyasztóban keltett képzetet. Valójában az

ügy irataiból kiderül, hogy a korábbi közösségi védjegyre vonatkozó bejelentési kérelmet 1997. október 10-én nyújtották be, és a védjegyet 1998. március 8-án lajstromozták. Mivel az ügy tárgyát képező lajstromozás iránti kérelmet 1998. január 21-én nyújtották be, az érintett időszak alig négy hónapra terjedt ki.

- 65 Végül, az Elsőfokú Bíróság a felperes szakmai és személyes pályafutásával, valamint az „Enzo Fusco” név esetleges jó hírnevével kapcsolatban megállapítja, hogy a felperes nem nyújtott be elégséges bizonyítékelemet annak értékeléséhez, hogy ezek ténylegesen fennállnak-e, és helytállóak-e. Különösen elmulasztotta annak bemutatását, hogy ezen elemek mennyiben befolyásolják a szóban forgó megjelölések olasz fogyasztóban keltett képzetét.
- 66 Az összetéveszthetőség átfogó értékelése során a megjelölések csekély hasonlóságát kompenzálhatják egyéb érdemi tényezők, mint a termékek jelentős hasonlósága.
- 67 Jelen ügyben az Elsőfokú Bíróság úgy ítéli meg, hogy az olasz fogyasztó, azon ténynél fogva, hogy a családnévnek általában nagyobb megkülönböztető képességet tulajdonít, mint a keresztnévnek, emlékezetében jobban megőrzi a „Fusco” elemet, mint az „Antonio” vagy „Enzo” keresztneveket. Továbbá a szóban forgó termékek azonosak. Ilyen körülmények között a fellebbezési tanács jogban való tévedés nélkül vélhette úgy, hogy a fogyasztó összetévesztheti a bejelentett ENZO FUSCO védjeggyel ellátott terméket a korábbi ANTONIO FUSCO védjeggyel, vagyis fennáll az összetévesztés veszélye.
- 68 A 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértéséből eredő egyetlen jogalap tehát nem megalapozott, a felperes elsődleges kereseti kérelmét el kell utasítani.

Az annak megállapítására irányuló másodlagos kereseti kérelemről, hogy a védjegy-átalakítási eljárásnak nincs akadálya

- 69 A 40/94 rendelet 108. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében a közösségi védjegybejelentés vagy a közösségi védjegy jogosultja közösségi védjegybejelentésének vagy közösségi védjegyének nemzeti védjegybejelentéssé való átalakítását kérheti, feltéve, hogy a közösségi védjegybejelentést elutasították.
- 70 Jelen ügyben meg kell állapítani, hogy a felperes még nem kérte közösségi védjegybejelentésének átalakítását. A másodlagos kérelem lényegében arra irányul, hogy az Elsőfokú Bíróság előzetesen – a 40/94 rendelet 63. cikke értelmében megtámadható határozattól teljesen függetlenül – állapítson meg kötelezettséget az OHIM részéről.
- 71 Ennek megállapítása nem tartozik az Elsőfokú Bíróság hatáskörébe, a másodlagos kereseti kérelmet tehát mint elfogadhatatlant el kell utasítani.

A költségekről

- 72 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján az Elsőfokú Bíróság a peresztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A felperest, mivel peresztes lett, az OHIM és a beavatkozó kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG (második tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) A keresetet elutasítja.**

- 2) A felperest kötelezi a költségek viselésére.**

Pirrung

Meij

Forwood

Kihirdetve Luxemburgban, a 2005. március 1-jei nyilvános ülésen.

H. Jung

hivatalvezető

J. Pirrung

elnök